

Hrne ku, va !

Bylo, nebylo, Oila jednou jedna dívka. Byly s matkou velmi chudé a neměly, co jíst.

DÍVKA: Mami, půjdu do lesa natrhat borůvky.

V lese potkala dívka sta enku.

STA ENKA: Ubožátko, máš takový hlad. Pomohu ti.

Sta enka vytáhla hrníček a ekla

STA ENKA: Hrne ku, va !

V hrne ku začala bublat sladká kaze. Dívka se dosyta najedla. Pak sta enka ekla

STA ENKA: Hrne ku, dost! Nech si ten hrníček, dříve. Uívej ho moudře!

Dívka s maminkou jedly sladkou kazi z hrníčku každý den. Jednou, kdy byla dívka pryč, dostala její matka hlad.

MATKA: Hm, dala bych si sladkou kazi. Hrne ku, va !

Najedla se do sytosti. Jenže hrneček vařil další a další kazi.

MATKA: Ale ne! Nevím, jak to zastavit. Přestaň, hrníčku, přestaň !

Ale nic nepomáhalo. Brzy byla celá vesnice plná kaze. Pak i ulice. Celá vesnice se utápěla v kazi! Tu najednou

DÍVKA: Mami? Hrne ku, dost!

Hrneček přestal. Přesto byla ale pořád vzude kaze. A tak se každý, kdo se chtěl do vsi dostat, musel projít skrz.

KONEC